

SERWIS REGIONALNY

RADOM. 1 czerwca 1990 r. przerwała pracę załoga Zakładu Przetwórczo-Owocowo-Narzywnego w Janikowie koło Koźienic. Strajkujący wysunęli tylko jeden postulat: odwołanie z zajmowanych stanowisk dyrektora Stanisława Korduli oraz kierowników: Działu Handlowego - Michała Kucharskiego i Działu Transportu - Józefa Pajęcza. Zarzucano im nieprzygotowanie zakładu do sezonu przetwórczego i chybotne zakupy surowca do produkcji mrożonek (np. zbyt dużej ilości brukselki, zalegającej magazyny bez jakichkolwiek szans na zagospodarowanie). Dyrektora obciążono także odpowiedzialnością za przeszkodę, na jakie napotyka spółdzielnia pracowniczka, mająca obciążenie majątek zakładu po likwidacji Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Ogrodniczo-Paszczarskich. Dyrektor z jednej strony deklarował poparcie dla spółdzielni, został nawet wybrany jej prezesem, z drugiej zaś - inspirował działania konkurencyjnej spółdzielni plantatorskiej - pracowniczki, którą zawiązano po to, by móc wystąpić z rozstrzeżeniem o majątek w imieniu zakładowej nomenklatury. Zdaniem Komitetu Strajkowego, spółdzielnia pracownicza straciła sympatię dyrektora, gdy okazało się, że przeważa w Radzie Nadzorczej posiadają członkowie "Solidarności", nie godzący się na żadne machlojki pod hasłem "przekazanie własnościowych". Na przykład - na powstanie spółki z udziałem kapitału zagranicznego, która byłaby korzystna dla prywatnych udziałowców, choć niekorzystnie dla zakładu i załogi.

5 czerwca likwidator spółdzielni, Zdzisław Kojewski przedłożył jej zrealizować zadanie załogi - odwołał dyrektora Kordulę - i strajk został przerwany. Sprawę usunęli dwóch pozostałych kierowników: M. Kucharskiego i J. Pajęcza, mają rozpatrzyć nowi pełnomocnicy likwidatora: Michał Buchanek i Jan Babrowski.

Na uwagę zasługiwała bardzo odpowiedzialna postawa strajkujących, którzy, mimo czynnej akcji protestacyjnej, nie przestali pracować na taśmach produkcyjnych, tak, by nie narażać zakładu na zbyt duże straty i umożliwić załadunek samochodów z RPN. Pracowano... w tajemnicy przed likwidatorem i dyrekcją, nie chcąc osłabiać pozycji Komitetu Strajkowego w czasie negocjacji.

Strajk, w którym uczestniczyło 164 osoby, cieszył się poparciem Komisji Zakładowej "S", natomiast krytykowany był przez związek OPEZZ-towski. "Branżowcy", mający członków wyłącznie wśród pracowników administracji bronili dyrektora Korduli, nazywając zarzuty wysuwane pod jego adresem m. "zwyczajną demagogią".

Losunki między obydwoma zważnionymi stronami były - i pozostają nadal - bardzo niedobre. Strajkujący nie wpuszczali na teren zakładu osób, uznanych za zwolenników dyrektora i odmawiali jakichkolwiek rozmów w ich obecności. Pracownicy administracji z kolei, rewanżując się, nie szczędzili mało cenzuralnych uwag pod adresem strajkujących, a na dodatek omalże nie pobili przewodniczącą Komisji Interwencji "S" z Koźienic, Zofii Miśkiewicz, która przyjechała pomagać Komitetowi Strajkowemu.

RADOM. 5 czerwca o godz. 14.00 podjął strajk głodowy przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" przy PNEW Radom - Franciszek Switecki. Zaprotestował w ten sposób przeciwko planowi przekształcenia przedsiębiorstwa w system spółek, które - jego zdaniem - opłanożone zostaną przez ludzi z byłej nomenklatury. F. Switecki domagał się także odwołania ze stanowiska dyrektora Piotra Książka i zapewnienia załodze ciągłości dotychczasowej pracy.

Doc z 5 na 6 czerwca F. Switecki spędził w budynku Urzędu Wojewódzkiego w Radomiu, gdzie zdecydował się prowadzić swoją akcję, pod opieką lekarza przysłanego przez władze radomskie, Jana Rajczaka.

6 czerwca, po przedstawieniu materiałów obciążających dyrektora Książka prokuraturze, Franciszek Switecki przerwał strajk głodowy.

KOZIENICE. 5 czerwca przez 8 godzin strajkował Oddział Szycia Rękawic Roboczych Spółdzielni Inwalidów w Koźienicach, domagając się podwyżek płac dla pracowników akordowych. Po interwencji Zarządu Regionu "S" Ziemia Radomska i obietnicy zwołania posiedzenia Rady Nadzorczej dla przedyskutowania zgłoszonych postulatów, strajk został przerwany.

RADOM. Komisja Zakładowa "S" przy IBM "Budochem" w Radomiu przekazała 200 tys. zł na Fundusz Pomocy Dzieciom dotkniętym chorobami nowotworowymi. Komisja uzupełniła do wszystkich ogniw Związku o podejmowanie podobnych akcji.

PIONKI. Klub Sportowy "Torch" Pionki przy pomocy związku "Solidarność" zorganizował mini-turniej piłkarski z okazji Dnia Dziecka. Główną nagrodę zdobyły Sokoła Podstawowa Nr 4, która pokonała w finale szkołę Nr 3. Pieniężne premie dla zwycięzców (650 tys. zł) ufundował Zarząd Regionu "S" Ziemia Radomska i Komisja Zakładowa "S" przy Zakładach Tworzyw Sztucznych "Pronit" w Pionkach.

RADOM. Prokurator Generalny RP przesłał do Zarządu Regionu "S" Ziemia Radomska pismo informujące o przebiegu śledztwa w sprawie prezesów spółki "Mlekvit" - Zbigniewa Dunowskiego, Edwarda Molendy i Wacława Soleckiego. Fontemal wiemy o zainteresowaniu Czytelników aferą "Mlekvitu", przytaczamy treść pisma w całości:

"Badanie akt wykazało, że dnia 1 marca 1990 r. Prokurator Rejonowy w Lipsku na podstawie wyników przeprowadzonej przez siebie prokuratorskiej kontroli prawidłowości przystąpienia do Spółki z o.o. "Mlekvit" w Zwołaniu przez miejscową Okręgową Spółdzielnię Mleczarską wzięcia udziału w sprawie fałszowania uchwał zarządu i innych dokumentów tejże spółdzielni oraz niezgodnego z prawem wykupowania udziałów przez spółkę "Mlekvit" od innych udziałowców, tj. o przestępstwo przewidziane w art. 266 par. 1 i 246 par. 1 kodeksu karnego oraz art. 303 kodeksu handlowego.

Zebrane w toku śledztwa dowody pozwoliły na przedstawienie zarzutów i przesłuchanie w charakterze podejrzanych prezesa Spółki "Mlekvit" - Zbigniewa DUNOWSKIEGO oraz dwóch wiceprezesów tej Spółki - EDWARDA MOLENDY i WACŁAWA SOLECKIEGO o sfałszowanie protokołu z posiedzenia Zarządu wym. Spółdzielni z dnia 15 grudnia 1989 poprzez wpisanie klauzuli o wyrażeniu zgody przez Zarząd na zwiększenie jej udziałów w Spółce "Mlekvit" o 4.800.000 zł, podczas gdy w rzeczywistości Zarząd Spółdzielni nie podejmował w tym przedmiocie żadnej uchwały.

Z. DUNOWSKIEMU przedstawiono ponadto zarzut, że jako prezes Spółki "Mlekvit" odkupił na jej rzecz udziały współudziałowców: Zakładów Przemysłu Cukierniczego "Optima" w Łodzi i Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Parczewie, tj. o przestępstwo z art. 303 kodeksu handlowego.

W obecnym stadium śledztwa dokonywane są czynności procesowe zmierzające do ustalenia prawidłowości nabycia przez Spółkę "Mlekvit" po cenach nominalnych udziałów od Okręgowych Spółdzielni Mleczarskich w Lipsku, Koźienicach i Radomiu, które przystąpiły do tejże spółki oraz wyliczenie strat, jakie z tego tytułu poniosły Spółdzielnie.

Przebieg i prawidłowość dokonywania czynności procesowych w badanej sprawie nie nasuwają zastrzeżeń".

Prokurator Generalny RP
Aleksander Bentkowski

4 czerwca obradował Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska.

... Przyjęto w imieniu Regionu projekt nowego Statutu, który - przypominamy, wprowadza zasadę, iż organizacje regionalne, zakładowe i międzyzakładowe Związkiem uzyskały osobowość prawną, o ile spełniają wymagania określone przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Jest to bardzo istotna i oczekiwana zmiana, dająca możliwość podejmowania działalności gospodarczej. Nowy Statut wejdzie w życie, o ile uzyska aprobatę 50% Regionów reprezentujących przynajmniej 50% członków Związku.

... Postanowiono w sposób bardzo zdecydowany egzekwować obowiązek odprowadzenia składek na rzecz Regionu i władz krajowych. Komisje Zakładowe, które zalegać będą ze składkami ponad 3 miesiące, zostaną wyrejestrowane i utracą prawo do działalności statutowej. W tej chwili wplywa do kasy Zarządu zaledwie 17 mln zł miesięcznie, zamiast "planowanych" 40 milionów. Dłuznikami Zarządu jest 71 Komisji Zakładowych.

... W okresie wakacji "Solidarność" Ziemia Radomska zorganizuje akcję "Lato z "Solidarnością", która będzie formą pomocy dla dzieci osób zwalnianych z pracy. Planowane są obozy i kolonie w kilku miejscowościach koło Radomia. Odpowiedzialnym za przygotowanie akcji jest kol. Jacek Chrzanowski z Komisji Zakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania.

... Komisja Interwencji przy Zarządzie Regionu zatrudni dodatkowego pracownika. O tym, kto otrzyma etat zdecydowały przewodniczący Komisji, Marian Choroń.

W czasie obrad dyskutowano także nad obchodami rocznicy Czerwca 1976 r. Dokładny program tych obchodów zamieścimy w jednym z najbliższych numerów "Biuletynu".

x x x x x

Podajemy listę Komisji Zakładowych, które ponad dwa miesiące nie uiszczają składek na rzecz Zarządu Regionu i Komisji Krajowej. W nawiasie miesiąc, za który składki nie zostały odprowadzone.

Centrum Rzeźby Orońsko (I,III,IV), Chemomontaż Pionki (II,III), Dozacher Pionki (III,IV), Gerlach Drzewica (III,IV), Spółdzielnia "Asko" Szydłowiec (III,IV), GS Teczów (III,IV), GS Zakrzew (II,III,IV), GS Kozienice (II,III,IV), Igloopol Radom (III,IV), MPK Radom (III,IV), Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Radom (III,IV), Nadleśnictwo Grójec (I,II,III,IV), Okręgowy Zakład Trans. Masz. Dron. Mazowszany (III,IV), OSM Kozienice (I,II,III,IV), OBR Radom (II,III,IV), Oddział Zmechanizowanych Robót Drogowych PKP Radom (III,IV), PKS Kozienice (III,IV), Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego Radom (II,III), POM Lipsko (I,II,IV), PKS Radom - osobowy (I,II,III,IV), POM Zwoleń (III,IV), Transbud Radom (II,III,IV), RSW Radom (II,III,IV), Spółdzielnia Pracy "Domont" Radom (II,III,IV), Jedlimex Jedlnia (III,IV), Spółdzielnia "Hubalanka" Przysucha (II,III,IV), Spółdzielnia "Współpraca" Radom (III,IV), Szydłowiecka Spółdzielnia Pracy (III,IV), Transport Prywatny (III,IV), WUSP Radom (III,IV), Wytwórnia Prefabrykatów Bud. Telekomunikacyjnego (II,III,IV), Zakład Części Samochodowych Ilża (III,IV), Zakład Projektowo-Konstruktoryjny Radom (II,III,IV), Zakład Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Zajezierze (III,IV), Zakład Zespołów Samochodowych Lipsko (III,IV), ZRMB Wierzbica (I,II,III,IV), Zakłady Tytoniowe Radom (II,III,IV), Zakłady Wykonawcze Sieci Energetycznych Radom (I,II,III,IV), Zakłady Budowlano-Transportowe Energetyki Radom (III,IV).

U w a g a ! Lista nie obejmuje Komisji Zakładowych, które nie opłaciły składek tylko za miesiąc kwiecień.

x x x x x

Według nowych zasad pracować będzie biuro Zarządu Regionu NSZZ "S" Ziemia Radomska. Porady prawne i ekonomiczne udzielane będą tylko członkom Związku i tylko wówczas, gdy dana sprawa nie mogła być załatwiona we właściwej Komisji Zakładowej. Osoba udająca się do rady prawnej, ekonomisty lub pracownika Interwencji zobowiązana będzie posiadać ważną legitymację członkowską NSZZ "Solidarność".

Podjęta także podjęto Prezydium Zarządu Regionu mając na uwadze fakt, że coraz większa ilość interwencji w sprawach osób niezrzeszonych uniemożliwiała sprawą pomoc dla ogniu Związku.

... W biurze Zarządu Regionu są do nabycia legitymacje związkowe. Cena jednej legitymacji - 2000 zł. Biuro rozprowadza także plakietki, znaczki i pocztówki ze zjazdu "Solidarności" oraz - książkę Edwarda Gierka "Przerwana dekada". Cena tej ostatniej - 25.000 zł.

... Zarząd Regionu NSZZ "S" "Solidarność" jest współorganizatorem "Wieczornicy" zatytułowanej "Systemie czy Ci nie żal?". W programie imprezy jest m.in. "Polska szopka całoroczna" Marcina Wołoskiego i Marka Majewskiego a w niej: M.Komorowska, M.Niezbittowska, J.Szczepkowska, L.Balcerowicz, A.Drawicz, T.Fiszbach, B.Geremek, M.Gorbaczow, W.Jaruzelski, A.Kwaśniewski, H.Kohl, J.Kuroń, T.Mazowiecki, A.Michnik, A.Miłowicz, M.F.Rakowski, F.Siwicki, J.Urban i L.Wałęsa - kreowani przez: Ewę Wiśniewską, Jerzego Kryszaka, Marcina Wołoskiego i Andrzeja Zaorskiego.

"Wieczornica" odbędzie się 15 czerwca w sali kina "Walter" w godz. 17.00 i 20.00. Bilety w cenie 14.000 zł są do nabycia w biurze Zarządu Regionu. Serdecznie zapraszamy!

... Przypominamy, że staraniem Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska ukaże się gazeta jednodniowa poświęcona wydarzeniom czerwca 1976 r. Czytelnik znajdzie w niej relacje uczestników protestu, wywiady z ludźmi, którzy nieśli pomoc represjonowanym, wypowiedź prokuratora oskarżającego w radomskich procesach, kalendarium wydarzeń politycznych 1976 r. oraz wiele innych, ciekawych materiałów.

Komisje Zakładowe zainteresowane kolportażem gazety wśród swoich członków proszone są o kontakt z biurem Zarządu Regionu - tel. 238-04 i 236-43.

... Komisje Zakładowe mogą korzystać z usług kserograficznych w biurze Zarządu Regionu. Koszt 1 odbitki - 200 zł. Istnieje możliwość powielania materiałów w formacie A-3, A-4, A-5 oraz zmniejszania odbitek.

... Komisja Rehabilitacji Czerwiec 76 zwraca się do wszystkich ogniw Związku "Solidarność" o pomoc w odtworzeniu list osób zwolnionych z pracy po wydarzeniach radomskich w 1976 r. Listy takie powinny sporządzić komórki kadrowe poszczególnych zakładów i przedsiębiorstw.

OSWIADCZENIE PRZEDSTAWICIELI SEKCJI BRANŻOWYCH

4 czerwca 1990 r. odbyło się zebranie przedstawicieli sekcji branżowych NSZZ "Solidarność" i zespołu Komisji Krajowej ds. Branż. W trakcie dyskusji poruszono problemy nurtujące członków Związku. Podkreślono narastanie niepokojów w zakładach pracy. Wymagają one z problemów placowych, złej i często powierzchownej realizacji reform branżowych, a także utrzymywanie się na stanowiskach kierowniczych ludzi, którzy przez swoją bierność i indolencję w oczywisty sposób prowadzą do powstawania sytuacji konfliktowych. Skrytykowano kontakty przedstawicieli rządu ze związkowcami. Brak właściwej i skutecznej reakcji na sygnalizowane przez sekcje branżowe zagrożenia może doprowadzić do szeregu akcji protestacyjnych i strajków. Stwierdzono, że dotychczasowe rozmowy z rządem miały najczęściej charakter informacyjny. Merytoryczna dyskusja nad rozwiązywaniem konkretnych problemów należała do rzadkości.

Oczekujemy od władz naszego Związku, aby w trybie pilnym doprowadziły do kompleksowych rozmów kierownictwa Związku i przedstawicieli sekcji branżowych z przedstawicielami odpowiednich ministerstw.

Celem tych rozmów powinno być określenie:
- zakresu tematycznego i harmonogramu realizacji
- konkretnych sposobów rozwiązywania problemów na poszczególnych szczeblach administracji.

Mamy świadomość ogromu prac reformatorskich realizowanych przez rząd, ale mamy również świadomość, że zaniedbanie najpilniejszych problemów zgłaszanych przez sekcje branżowe może doprowadzić do zniweczenia dotychczasowych wyników.

BIULETYN SERWISU INFORMACYJNEGO "S" ZIEMIA RADOMSKA
Wydaje: Informacja "S" Ziemia Radomska
Redaguje: Arkadiusz Kutkowski
Adres Redakcji: Radom, Plac Konstytucji 3 Maja 1
Telefon: 238-04, 236-43
Telex: 67745

Proponowane zmiany ustawy o zatrudnieniu polegają na zaostrzeniu kryteriów przyznawania statusu bezrobotnego i zasiłku dla bezrobotnych. Celem wydaje się być ograniczenie wypłat z Funduszu Pracy oraz zwiększenie motywacji u bezrobotnych do podjęcia każdej pracy.

Możliwość zarejestrowania się poszukującego pracy jako bezrobotnego zostanie ograniczona. Nie może zostać bezrobotnym, w rozumieniu ustawy, nie tylko człowiek, który osiąga jakikolwiek dochód lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego, ale także ten, który posiada tylko możliwość osiągnięcia dochodu przez realizację uprawnień (nabywanie prawa do emerytury, posiadanie prawa do dziedziczenia gospodarstwa rolnego powyżej 2 hektarów, zarejestrowanie działalności gospodarczej).

Intencją pomysłodawców zmiany ustawy jest także skierowanie na emeryturę wszystkich, którzy takie uprawnienie nabywają. Ponieważ projekt zmian pochodzi z Ministerstwa Pracy, można przyjąć, iż dokonane zostały wyliczenia, że dla budżetu korzystniejsze jest wypłacanie emerytur i ich waloryzacja niż zasiłki dla bezrobotnych.

Bardziej problematyczna wydaje się możliwość osiągnięcia własnych dochodów poprzez realizację uprawnień dziedziczenia gospodarstwa rolnego. Po pierwsze: realizacja tego uprawnienia może nastąpić dopiero po śmierci spadkodawcy, po drugie: osiąganie dochodów przy założeniu wspólnego ze spadkodawcą gospodarowania może być mało realne zwłaszcza wówczas, gdy gospodarstwo jest małe, a rodzina liczna.

Odnosząc się do zmian artykułu regulującego zasady przyznawania zasiłku dla bezrobotnych: Sankcja odroczenia prawa do zasiłku za porzucenie pracy i za zwolnienie bez wypowiedzenia z winy pracownika brzmi jak relikwyt przeszłości. Porzucenia pracy, jeśli się jeszcze zdarzają, są zdarzeniami tak odosobnionymi, iż niewartymi osobnej regulacji. Jeśli idzie o rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika, należy mieć na uwadze, że zwolnienia takie nazbyt często mają miejsce w sytuacjach wykazujących złą wolę i tendencyjność decyzji dyrekcji zakładu.

Pozbawienie prawa do zasiłku przez 3 miesiące bezrobotnego, który porzucił pracę interwencyjną jest karą ponad miarę represyjną. Trudne do zaakceptowania jest pozbawienie człowieka środków do życia przez tak długi okres. W obu wyżej wymienionych przypadkach karą dodatkową jest obniżenie zasiłku do najniższego wynagrodzenia.

Warunkowanie prawa do zasiłku od wykazania się przez bezrobotnego minimum 6-miesięcznym okresem zatrudnienia w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania eliminuje sporo osób, które są w tej chwili zarejestrowane. Należy mieć na względzie, że są wśród nich ludzie wykonujący dotychczas prace dorywcze, obecnie trudno dostępne.

Ograniczenie nieprzerwanego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych do 12 miesięcy ma na celu ograniczenie wypłat z Funduszu Pracy. Może jednak okazać się, iż pozostanie rzesza ludzi starszych bez środków do życia, którym brakuje więcej niż jeden rok do nabycia uprawnień emerytalnych i nie mogących znaleźć dla siebie pracy.

Dodatkowe rygory pozbawiające prawa do zasiłku wprowadzają zmiany kolejnych artykułów. Obniżenie już pierwszej propozycji odpowiedzialnej pracy pozbawia bezrobotnego prawa do zasiłku. Jeśli wskazane to byłoby ze względów dyscyplinujących, to należałoby się jednak zastanowić nad dwoma aspektami tej sprawy:

- czy sposób proponowania odpowiedzialnej pracy jest prawidłowy. W założeniu ustawy ocena, czy praca jest odpowiednia dla danej osoby, należy do pracownika biura pracy. Czy nie powinna być stworzona możliwość wyboru wśród istniejących ofert pracy?

- oferty, jakimi dysponują Rejonowe Biura Pracy zawierają często informacje o rażąco niskich zarobkach, nie gwarantujących pokrycia niezbędnych kosztów utrzymania. Czy takiej oferty również nie ma prawa odmówić bezrobotny?

Odmowa pracy interwencyjnej: obecna ustawa pozbawia bezrobotnego prawa do zasiłku w razie odmowy podjęcia tej pracy bez uzasadnionej przyczyny. Związek krytykował to sformułowanie, ponieważ ustawa nie określiła jakie przyczyny mogą być uznane za uzasadnione, co dawało pracownikom Rejonowych Biur Pracy zbyt duży margines dowolności. Dlatego Związek domagał się, aby w przepisie wykonawczym do ustawy określić, iż w kierowaniu do prac interwencyjnych należy brać pod uwagę stan zdrowia, wiek oraz rodzaj uprzednio wykonywanej pracy przez bezrobotnego. Wniosek ten został uwzględniony. Należałoby jednak zastanowić się, czy zapis taki nie powinien znaleźć się w ustawie, skoro nie uwzględnia się żadnej przyczyny odmowy pracy interwencyjnej.

Do ustawy wprowadza się postanowienia, których domagał się nasz Związek:

1. prawo do zasiłku przysługuje z dniem zarejestrowania
2. powołuje się rejonowe rady zatrudnienia a ponadto poszerza się zakres działania rad rejonowych i wojewódzkich o kompetencje opiniodawcze o pracy, powołaniu i odwołaniu dyrektorów Biur Pracy.
3. zobowiązuje się zakłady pracy do zgłaszania wolnych miejsc pracy, a dla skuteczności ustanawia się karę za zatrudnienie pracownika na niezgłoszonym miejscu.

Najważniejsze zmiany wprowadzane przez nowelizację:

Ustawa przyjmuje nową definicję bezrobotnego. Bezrobotnym nie może być osoba, która:

1. pobiera naukę w szkole (obecnie warunek nie przewidziany)
2. nabyła prawo do emerytury (obecnie: osoba, która pobiera emeryturę)
3. posiada gospodarstwo rolne o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub gospodarstwo podlegające podatki od działów specjalnych (aktualnie: osoba, która jest właścicielem lub posiadaczem samoistnym lub zależnym gospodarstwa rolnego)
4. jest zstępny osoby wymienionej w pkt.3 zamieszkałym we wspólnym gospodarstwie (w aktualnej ustawie nie przewidziano).
5. zarejestrował prowadzenie działalności gospodarczej (obecnie: prowadzi działalność gospodarczą)
6. jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego (obecnie nie przewidziano)
7. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu z wyjątkiem osób objętych przepisami ustawy z dnia 27 września 1973 o zaopatrzeniu emerytalnym twórców pod warunkiem opłacania składek na Fundusz Pracy (w aktualnej ustawie: "nie podlega ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu")

Emancipuje art. 15 ustawy, określający komu i na jakiej zasadzie przyznaje się prawo do zasiłku dla bezrobotnych.

1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu z dniem zarejestrowania a nie, jak obecnie, po 7 dniach od rejestracji. Od tej zasady przewiduje się dwa wyjątki:
 - a. bezrobotny, którym w ostatnim miejscu pracy stosunek pracy został rozwiązany bez wypowiedzenia z jego winy lub w wyniku porzucenia pracy, nabywa prawo do zasiłku po 30 dniach od dnia zarejestrowania
 - b. Bezrobotny, który porzucił pracę interwencyjną nabywa prawo do zasiłku po 90 dniach od porzucenia tej pracy.
 W obu tych przypadkach przysługuje zasiłek w wysokości najniższego wynagrodzenia (aktualna ustawa nie uzależnia prawa do zasiłku ani jego wysokości od sposobu rozwiązania umowy o pracę. Nie zawiera także sankcji za porzucenie pracy interwencyjnej).

2. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu pod warunkiem pozostawania w stosunku pracy przez co najmniej 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania. Warunek ten nie dotyczy bezrobotnych zwalnianych na zasadach ustawy o zwolnieniach grupowych oraz absolwentów i osób do 18 roku życia podejmujących pracę po raz pierwszy, kobiet wychowujących dzieci do lat 14 oraz osób, które w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień rejestracji, stały się jedynymi żywicielami rodziny (aktualna ustawa nie uzależnia prawa do zasiłku od dotychczasowego stażu pracy).

3. Ustanawia się odrębną regulację dla bezrobotnych po odbyciu zasadniczej służby wojskowej; przyznaje im się zasiłek w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia jeśli przed powołaniem do służby wojskowej pozostawali w stosunku pracy - w przeciwnym razie zasiłek przysługuje w wysokości najniższego wynagrodzenia.

4. Ogranicza się nieprzerwany okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych do 12 miesięcy (aktualna ustawa nie przewiduje czasowego ograniczenia).

Zasilek określa art. 16 ustawy określający osoby, którym zasilek nie przysługuje.

1. Zasilek nie przysługuje po odmówieniu odpowiedniej pracy (obecnie po odmówieniu dwóch kolejnych odpowiednich prac w okresie 30 dni).

2. Znosi się uzasadnioną odmowę pracy interwencyjnej - każda odmowa pracy interwencyjnej będzie pozabawiała prawa do zasilku.

3. Zasilek nie przysługuje w razie posiadania prawa do świadczeń emerytalnych, rentowych, świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa lub wynagrodzenia po ustaniu stosunku pracy (obecnie w razie pobierania renty lub świadczeń z ubezpieczenia społecznego).

4. Pozbawia się zasilku w razie odmowy poddania się badaniom lekarskim mającym na celu ustalenie zdolności do pracy (nie przewidziane w aktualnej ustawie).

5. Zasilek nie przysługuje bezrobotnemu, który otrzymał pożyczkę z Funduszu Pracy (brak takiego zapisu w aktualnej ustawie).

6. Przewiduje się możliwość ponownego ubiegania się o zasilek jeżeli bezrobotny utracił go z powodu odmowy pracy interwencyjnej (po 30 dniach) i z powodu odmowy poddania się badaniom lekarskim (z dniem przeliczenia orzeczenia lekarskiego). Obecna ustawa przewiduje możliwość ubiegania się ponownie o zasilek po 30 dniach tylko po odmowie odpowiedniej pracy.

Inne najważniejsze zmiany wprowadzone przez nowelizację:

- do art. określającego źródła dochodu Funduszu Pracy wlicza się postanowienia, 12 składki na Fundusz emerytalny są wpisać również twórcy objęci przepisami ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym twórców i ich rodzin

- zwalnia się od składek na Fundusz zakłady szkoleń nowo-produkcyjne Polskiego Związku Młodzieńców (obecnie tylko Polskiego Związku Młodzieńców)

- zwalnia się zakłady pracy od składek na Fundusz (zwalnia od podatku od funduszu płac i wynagrodzeń) przez 12 miesięcy od dnia zatrudnienia absolwenta szkoły ponadpodstawowej

- wydatki z Funduszu Pracy powiększa się o koszty usług pocztowych za przekazanie bezrobotnym świadczeń (opłaty pocztowe)

- wprowadza się artykuł zobowiązujący zakłady pracy w okresie do 31 grudnia 1991 r. do zgłaszania organom zatrudnienia wszystkich wolnych miejsc pracy oraz miejsc nauki i zawodu.

- ustanawia się karę za zatrudnienie pracownika na niezgłoszone miejsce pracy w postaci wpłaty na Fundusz Pracy w wysokości 3-krotnego przeciętnego wynagrodzenia za każdego pracownika.

Kilkuset pracowników PTTM Radom spotkało się z czerwca z dyrekcją, Radą Pracowniczą i kierownictwem obu związków zawodowych. Miano omówić sytuację, jaka wytworzyła się w przedsiębiorstwie po dramatycznym protestie głodowym przewodniczącego "Solidarności", Franciszka Switeckiego. Niestety, dyskusja przerodziła się najpierw w ostry spór personalny, a później w groteskowe przedstawienie, które sala kwitowała - jak najbardziej zasłużenie - wybuchami śmiechu i okrzykami "kabar!".

Wyjątkowej uciechy dostarczył założony dyrektor naczelny, Piotr Książka, rozwodząc się przez kilka minut nad urokami płci żeńskiej ("Polki to najładniejsze kobiety w świecie - naprawdę!"), a w części merytorycznej stwierdzając, że w firmie nie było, nie ma i nie będzie żadnego kryzysu. Uroklive było także wystąpienie przewodniczącej związku branżowego, dla której poparciu jej kilku koleżanek dla dyrektora i spółek powstających w zakładzie stanowiło dowód na to, że dyrektora i spółki nie piera cała załoga. Pani przewodnicząca uznała za stosowne udzielić zebrany krótkiej lekcji moralności ("w jedności siła!" - stwierdziła, i zaraz potem dodała: "bieżmy się do roboty!") i wyraźnie nie potrafiła zrozumieć dlaczego oklaski po jej wystąpieniu były tak bardzo burliwe.

Pewnej części dyskutantów udzielił się "lubiwy" styl, zaprezentowany przez dyrektora Książkę: rozpięta marynarka, ręce w kieszeniach i śmiech z własnych, witalnych jakości, dowcipów.

Wypowiedzi osób, pragnących poważnie dyskutować, zagięły w harmidrze, przekrzykiwaniach i ogólnym białym, nad którym prowadzący zebranie wyraźnie nie parował. Wniosek, by spotkanie zakończyć głosowaniem nad votum nieufności dla Rady Pracowniczej, pozostał bez echa. Rozbawionym ludziom nie w głowie było podpisywać jakiegokolwiek listy, zwłaszcza protestacyjne.

Wychodząc z zebrania jedna z kobiet stwierdziła: "Szkoła było głowa dla takich spraw!". Gdy poruszyliśmy ją o dłuższą wypowiedź, odparła: "A po co? Jutro stracimy pracę?".

W niepewnej przyszłości z niepoważnym kierownictwem - jaka przyszłość czeka PTTM?

A. Kulkowski

arrestu i więzienia. Skargi oskarżonych składane w czasie rozpraw o poddawaniu ich fizycznej i psychicznej presji były pomijane przez sędziów milczeniem.

Harzędzłem terroru stały się także zakłady pracy. Już od dnia 28 czerwca nastąpiły w radomskich przedsiębiorstwach masowe zwolnienia w trybie art. 52 par. 1 Kodeksu Pracy. Wyrzucano z pracy nie tylko tych, których podejrzewano o przerwanie pracy w dn. 25 czerwca, ale również swiernych, dłużejletnich pracowników nie biorących udziału w protestach. Zwalniano osoby niewygodne dla dyrekcji, a nawet kobiety ciężarne...

Historyczne już dziś określenie "wydarzenia radomskie" kryje w sobie niesprawiedliwość i pogardę dla godności ludzkiej. Tysiące osób do dziś żyje z piętnem "chuliganów" i "warcholów".

W związku z tym Komisja Rehabilitacji Czerwiec 76 działająca przy Zarządzie Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska wnosi o umieszczenie na najbliższych posiedzeniach Sejmu i Senatu RP sprawy radomskiej. Uważamy, że zajęcie oficjalnego stanowiska przez Obie Wysokie Izby w sprawie "wydarzeń radomskich" będzie nie tylko uczczeniem rocznicy Radomskiego Czerwca, lecz również moralną rehabilitacją dla mieszkańców naszego miasta.

Ponadto w imieniu rodzin tragicznie zmarłych robotników oraz ludzi skrzywdzonych w związku z protestem 25 czerwca... domagamy się powołania Komisji Sejmowej i Senackiej do celu ustalenia personalnej odpowiedzialności za podjęcie pacyfikacji miasta i ujawnienia bezpośrednich organizatorów tzw. ścieżek zdrowia oraz stopnia odpowiedzialności pracowników wymiaru sprawiedliwości.

Głos Wysokiej Izby wypowiedziany w sprawie pacyfikacji Radomia w 1976 r. będzie z wdzięcznością przyjęty przez społeczeństwo naszego miasta..."

Komisja Rehabilitacji
Czerwiec 76

Radom, 8 czerwca 1990 r.

LIZY KOMISJI REHABILITACJI CZERWIEC 76 DO SEJMU

I SESJA RP

... W dniu 25 czerwca 1976 r. po zapowiedziach podwyżek cen żywności w Radomiu doszło do spontanicznej akcji protestacyjnej w zakładach pracy.

W kilka godzin później utworzyła się pokojowa manifestacja pod budynkiem KW PZPR. Żądanie odwołania podwyżki i rzeczywistej, autentycznej konsultacji w sprawie zapowiedzianych rekompensat finansowych; przekazane do władz centralnych za pośrednictwem I sekretarza KW, Józefa Prokopciaka było jedynym postulatem manifestujących robotników. Odpowiedzią, której nie oczekiwano, było ściganie, z różnych rejonów kraju oddziałów ZOMO, które z marszu przystąpiły do pacyfikacji miasta...

Ważnym następstwem podjętej decyzji przez władze centralne, której część decydentów znajdowała się 30 km od Radomia w miejscowości Turno k. Białobrzeg był przez następne dni terror milicyjno-administracyjny. Aresztowano ludzi bezpośrednio z ulicy i osadzono w aresztach bez wyrocznie sprezyowanego zarzutu i świadectwa winy... Kolegia ds. Wykroczeń i Sądy uprawiały nad wyraz sprawnie, nawet w niedzielę, do późnych godzin nocnych zarządzając i wyrokując kary